

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Domaniczky Miklós Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Domaniczky Miklós ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a személyesen eljáró alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. október 28. napján kelt 64.P.21.168/2016/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - felhívásra - 8.000 (Nyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam javára.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 2011. május 28-a óta a ... Lakásszövetkezet elnöke, az alperes pedig a lakásszövetkezet tagja. Az alperes 2015. január 28-ai keltezésű levelében törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett a ... Törvényszék Cégbírósága előtt a lakásszövetkezet ellen. Beadványában a felperes személyét és tevékenységét érintően a következő állításokat tette: megszegi a törvényeket; 2002-ben 4.000.000 forintot osztott szét a csapatának; a közgyűlési jegyzőkönyv minden esetben meg lett hamisítva; köztudott, hogy csak az a vállalkozó kap munkát, aki a költség 20%-át csúszópénzként visszafizeti; az elnök úr több közgyűlésen a napirendi pontban nem szereplő határozatot hozott; az elnök megválasztása törvénytelen volt. Az alperes kérelmét a cégbíróság elutasította.

A felperes keresetében kérte: jóhírve és becsülete megsértésének a megállapítását; az alperes eltiltását a további jogsértéstől; kötelezését a jogsértés abbahagyására és megfelelő elégtétel adására; továbbá 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére. Előadta, hogy a lakásszövetkezet közgyűlésein az alperes rendszeresen becsületsértő kifejezésekkel illeti, emellett hamis tényeket állítva „feljelenti” a különböző hatóságok és a bíróságok előtt. Kiemelte az alperes 2015. január 28-ai cégbírósághoz intézett beadványát, amely - álláspontja szerint - ügyvezetői tevékenységére vonatkozóan kizárólag olyan valótlan állításokat tartalmaz, melyek sértik a becsületét és a jóhírnevét.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a beadványában foglalt állítások megfelelnek a valóságnak, ezért a kereset ténybelileg megalapozatlan. Érvelése szerint a felperes nem rendelkezik keresetösségi joggal, hiszen név szerint nem tüntette fel a beadványban,

így szóba sem jöhet jóhírnevének a sérelme.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az adóhatóság felhívására 21.000 forint kereseti illetéket az állam javára.

Döntésének jogi indokolása szerint kizárólag azokat az alperesi kijelentéseket vizsgálta, melyeket - felhívására - a felperes sérelmezett a cégbírósághoz intézett alperesi beadványban. A felperes ugyanis kizárólag ezekre a nyilatkozatokra alapította a keresetét, noha az alperes más időpontban és más módon kifejezésre juttatott állításait is személyiségi jogot sértőnek tartotta. A kifogásolt beadványban az alperes név szerint is megjelölte a felperest, akinek ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:54. § (1) bekezdése értelmében fennáll a keresetőségi joga. A jogvita szempontjából annak tulajdonított ügydöntő jelentőséget, hogy az alperesi nyilatkozatnak a címzettje az a cégbíróság volt, amely ellátja a felperes által vezetett lakásszövetkezet felett a törvényességi felügyeletet. A sérelmezett állításokat az alperes bírósági eljárást kezdeményező beadványa foglalja magában, e beadvány céljára és tartalmára figyelemmel az abban foglalt jognyilatkozat jogellenessége nem állapítható meg. A hasonló ügyekben közzétett eseti döntések alapján kifejtette: a bírói gyakorlat egyértelmű a tekintetben, miszerint az eljáró hatóságokhoz benyújtott beadvány tartalma önmagában nem alapozhatja meg a jóhírnév sérelmét. A bejelentőt kizárólag akkor nem illeti meg immunitás, ha tudatosan tesz valótlan tartalmú bejelentést. Az alperes törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményező beadványa azonban jóhiszeműnek minősül, mivel az alperes meggyőződésből állította a felperesről a beadványában foglalt tényeket. Tekintve, hogy az alperes meg volt győződve állításai valóságtartalmáról, ezért részéről nem állapítható meg az immunitást kizáró rosszhiszemű, visszaélésszerű joggyakorlás. A bírósági eljárás kezdeményezésére nem a felperes zaklatásának a céljából került sor, ezért a megalapozatlan keresetet a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, és keresete maradéktalan teljesítését kérte. Nem vitatta, hogy az alperest megilleti a bírósági eljárás kezdeményezéséhez fűződő jog, de hangsúlyozta, hogy az ezt célzó beadványa sem tartalmazhat valótlan tényállítást. Álláspontja szerint a hírnévrontáshoz fűzött jogi értékelés egyértelműsíti, hogy bírósági eljárásban is megtörténhet a jóhírnév sérelme, ami megvalósulhat akár periratban, akár tárgyaláson tett nyilatkozattal, akár tanúvallomással. Az általános megközelítés szerint ugyanis a hírnévrontás azzal valósul meg, ha valakinek a személyére a személyiséget sértő - nyíltan vagy burkoltan kifejezésre juttatott - valótlan, avagy hamis tényállítást tesznek. A bíróságnak ezért a mérlegelés körébe kell vonnia a sérelmet szenvedett fél személyét, a jogsértés személyére és környezetére gyakorolt hatását, továbbá az eset összes körülményeit. Ebből következően azt is a javára kell értékelni, hogy megszüntetésre került az a büntetőügy, amit az alperes kezdeményezett, és amelyre a cégbírósági beadványát alapozta. Előadta, hogy időközben hamis vád miatt feljelentést tett az alperes ellen, ezért célszerű lenne a jelen tárgyalás felfüggesztése a hamis váddal kapcsolatos eljárás befejezéséig.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helyes indokain alapuló helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírált [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság hiánytalanul felderítette a releváns tényállást, arra alapított érdemi döntésével és annak jogi indokolásával a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyetértett, ezért okfejtését - annak szükségtelen megismétlése nélkül - csupán a fellebbezésre tekintettel egészíti ki a következőkkel.

A felperes lényegében arra alapította a fellebbezését, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul mellőzte az alperes kifogásolt állításai valótlanságának a vizsgálatát, illetve valótlanságuk figyelembevételét. Ezzel az érveléssel kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla visszaütal az elsőfokú bíróság ítéletének az indokolására melyben kellő részletességgel kifejtésre került, hogy nem volt szükség az állítások valóságtartalmának a vizsgálatára. A jogvita eldöntése szempontjából ugyanis annak van ügydöntő jelentősége, hogy a felperes által kifogásolt állítások nem tartalmaznak olyan durva, indokolatlanul bántó, lealacsonyító avagy megalázó kifejezéseket, amelyek alkalmasak lennének a felperes személyiségi jogainak a megsértésére. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá: töretlen a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy önmagában valamely bírósági eljárás kezdeményezése és a kezdeményező álláspontjának a kifejtése, illetve ismereteinek a bíróság elé tárása nem valósít meg személyiségi jogsértést még akkor sem, ha az eljárás kezdeményezése nem vezet eredményre (EBH2002. 624., BH2002. 223., BH2009. 214., a Kúria Pfv. IV.20.910/2016/4. számú ítélete).

Jelen pernek a tárgya az alperes 2015. január 28-ai keltezésű, cégbírósághoz intézett beadványa volt, hiszen a felperes egyértelműen úgy nyilatkozott: ez a beadvány tartalmazza azokat a személyiségi jogsértő állításokat, amelyre a keresetét alapította (64.P.21.168/2016/3. számú beadvány). A kifogásolt állításokat tartalmazó beadvánnyal az alperesnek az volt a célja, hogy törvényességi eljárást kezdeményezzen a ... Lakásszövetkezet ellen. Az alperes beadványában - melyben neve és a lakásszövetkezetben betöltött tisztsége megjelölésével személy szerint is feltüntette a felperest - olyan tényekre hivatkozott, amelyek meggyőződése szerint alátámasztják a lakásszövetkezet törvénysértő működését. A beadványban foglalt nyilatkozatnak az volt a célja, hogy az alperes feltárja a cégbíróság előtt a lakásszövetkezet törvénytelen működésének a mozzanatait, valamint azt, hogy ebben miként működött közre a felperes. A nyilatkozatban megfogalmazott negatív értékítélhez azonban nem társult olyan bántó, avagy indokolatlanul durva kifejezőmód, amely alkalmas lenne a felperes személyiségi jogainak a megsértésére. Ennélfogva az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre: az alperes nem valósított meg személyiségi jogsértést azokkal az állításaival, amelyeket a törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményező beadványa tartalmaz.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 253. § (4) bekezdése szerint helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az eredménytelenül fellebbező felperest terhelik a fellebbezési eljárási költségek, köztük az általa részben már lerótt fellebbezési eljárási illeték. Ennek összege az Itv. 39. § (2) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése szerint 48.000 forint, amelyből a felperes 40.000 forintot fizetett meg. A fennmaradó 8.000 forintot az Itv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdései szerint az adóhatóság felhívására kell megfizetnie az állam javára.

Budapest, 2017. március 22.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.

bíró